

Akademia Muzyczna im. St. Moniuszki w Gdańsku

SYLABUS

(dla przedmiotu zajęć zbiorowych)

Autorzy opracowania: mgr Anna Rocińska-Musiałczyk;

Nazwa przedmiotu	Improvizacja
Kierunek studiów	Kompozycja i Teoria Muzyki
Specjalność	Teoria Muzyki
Poziom studiów	licencjackie
Tryb	stacjonarne
Jednostka prowadząca	Wydział Dyrygentury, Kompozycji i Teorii Muzyki
Osoby realizujące	mgr Anna Rocińska-Musiałczyk;
efekty kształcenia - wiedza - w zakresie mikro- i makroformy: pojęcie motywu, frazy, zdania, okresu (K_W15) - umiejętność zbudowania tematu do wariacji (K_W15) - umiejętność zbudowania konstrukcji o budowie AB (zasada kontrastu), ABA, małego ronda, konstrukcji ewolucyjnej (K_W15) - w zakresie metryki i faktury: takty proste i złożone, proste układy polimetryczne (sukcesywne), środki techniczne i sposób ich realizacji, tempo, artykulacja, głośność (K_W15)	
efekty kształcenia - umiejętności - student po ukończeniu kursu będzie posiadał wiedzę na temat repertuaru wykorzystującego improwizację jako jeden z elementów kształtowania dzieła (K_U01) - zapozna się z nowymi koncepcjami w sztuce kompozycji wykorzystującej improwizację (K_U03) - student poszerzy wiedzę na temat techniki gry na instrumencie (K_U08, K_U16) - rozwinie swoje umiejętności w zakresie rytmiki o nowe struktury (K_U08, K_U16) - pozna nowe sposoby zapisu nutowego, jak i nowe formy dzieła muzycznego. Poprzez indywidualną pracę poszerza wiedzę dotyczącą improwizacji (K_U08, K_U16) - podczas realizacji własnych koncepcji artystycznych wykazuje się umiejętnością świadomego zastosowania wiedzy dotyczącej elementów dzieła muzycznego i obowiązujących wzorców formalnych (K_U01)	
efekty kształcenia - kompetencje społeczne - rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie (K_K01) - realizuje własne koncepcje i działania artystyczne oparte na zróżnicowanej stylistyce, wynikające z wykorzystania wyobraźni, ekspresji i intuicji (K_K03) - posiada umiejętność adaptowania się do nowych, zmiennych okoliczności, które mogą występować podczas wykonywania pracy zawodowej (twórczej) (K_K05) - w sposób świadomy kontroluje swoje emocje i zachowania (K_K07)	
założenia, cele oraz charakterystyka przedmiotu Improvizacja fortepianowa jest jednym z najtrudniejszych przedmiotów dla przyszłego kompozytora, ze względu na brak pełnego wykształcenia muzycznego w szkole muzycznej I i II stopnia. Na kompozycję przede wszystkim wybierają się nie pianiści, lecz instrumentalni grający na różnych instrumentach oprócz fortepianu. Nauczanie improwizacji przez 2 semestry na studiach licencjackich na Wydziale I, przy tak szerokim spektrum przedmiotów teoretyczno-praktycznych, nie powinno kończyć się egzaminem. Stąd moje propozycje, wynikające z wieloletniej praktyki, pozwalają skupić się na problemach praktycznych.	
sposób realizacji zajęcia stacjonarne	
wymagania wstępne i dodatkowe • na egzaminach wstępnych należy zbadać predyspozycje w zakresie improwizacji wrodzonej lub/i nabytej	
zalecane fakultatywne komponenty przedmiotu -	
bibliografia podstawowa 1. Pałubicki Krzysztof, <i>Współczesna technika kompozytorska</i>, Sopot 1962. 2. Poszowski Antoni, <i>Harmonia tonalna</i>, Gdańsk 1980. 3. Schaeffer Bogusław, <i>Nowa muzyka. Problematyka współczesnej techniki kompozytorskiej</i>, Kraków 1969. 4. Schaeffer Bogusław, <i>Wstęp do kompozycji</i>, Kraków 1976. 5. Sikorski Kazimierz, <i>Zbiór zadań do harmonii</i>, Kraków 1984 6. Wesołowski Franciszek, <i>Materiały do ćwiczeń harmoniczych</i>, Kraków 2004.	
bibliografia uzupełniająca 1. Koszewski Andrzej, <i>Materiały do nauki improwizacji fortepianowej</i>, Poznań 1968. 2. Świercz Teresa, <i>Materiały do nauki improwizacji fortepianowej</i>, Gdańsk 2007.	

semestr	forma zaliczenia	forma zajęć	wymiar godzin	wycena ects
5	zaliczenie	ćwiczenia	30	2.0

pedagog

mgr Anna Ročławska-Musiałczyk;

treści programowe wraz z opisem efektów kształcenia

Problemy praktyczne:

1. Z zakresu mikroformy: pojęcie motywu, frazy, zdania, okresu.
2. Z zakresu makroformy: forma jednoczęściowa (A), formy AB, ABA₁.
3. Materiał dźwiękowy: gamy dur i moll.
4. Warstwa harmoniczna: trójdźwięki główne i poboczne.
5. Metrorytmika: takty proste i złożone.
6. Faktura (środki techniczne i sposób ich realizacji), tempo, artykulacja, głośność.

metody dydaktyczne

- ćwiczenia

warunek zaliczenia kursu wraz z metodami i kryteriami oceniania

Warunkiem zaliczenia semestru jest wysoka frekwencja (80%), na ocenę zaś składa się umiejętność prezentacji zagadnień teoretycznych i praktycznych związanych z treściami programowymi.

semestr	forma zaliczenia	forma zajęć	wymiar godzin	wycena ects
6	zaliczenie	ćwiczenia	30	2.0

pedagog

mgr Anna Ročławska-Musiałczyk;

treści programowe wraz z opisem efektów kształcenia

1. Z zakresu makroformy: rondo małe ABACA, forma wariacyjna, forma ewolucyjno-wariacyjna.
2. Warstwa harmoniczna: zboczenie modulacyjne i modulacja.
3. Metrorytmika: układy polimetryczne (sukcesywne i symultaniczne).
4. Faktura (środki techniczne i sposób ich realizacji), tempo, artykulacja, głośność.

metody dydaktyczne

- ćwiczenia

warunek zaliczenia kursu wraz z metodami i kryteriami oceniania

Warunkiem zaliczenia semestru jest wysoka frekwencja (80%), na ocenę zaś składa się umiejętność prezentacji zagadnień teoretycznych i praktycznych związanych z treściami programowymi.

Podpisy autorów: